TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2025. gada 18. decembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Importa un eksporta procedūras – Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksa vai atlaišana – Pieteikuma par nodokļa atlaišanu lietas materiālu nosūtīšana Eiropas Komisijai – Automātiska nodokļa atlaišana – Dalībvalsts atbildība – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamība

Lietā C-259/24

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *tribunal judiciaire de Marseille* (Marseļas pirmās instances tiesa, Francija) iesniegusi ar 2024. gada 8. aprīļa lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2024. gada 12. aprīlī, tiesvedībā

SAS Tenergie Development

pret

Directeur régional des douanes de Marseille,

Direction interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse,

Direction régionale des douanes de Marseille,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Kondinanci [*M. Condinanzi*], tiesneši N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] (referents) un R. Frendo [*R. Frendo*],

ģenerāladvokāts: D. Špīlmans [*D. Spielmann*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *SAS Tenergie Development* vārdā – *N. Akodad*, *F. Locatelli*, *G. Menu-Lejeune* un *H. Saoudi*, *avocats*,

– Francijas valdības vārdā – *P. Chansou* un *B. Travard*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – franču.

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kam palīdz *A. Collabolletta*, *avvocato dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *A. Demeneix* un *B. Eggers*, pārstāves,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Muitas kodekss"), 116. pantu.

2 Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegts tiesvedībā starp *SAS Tenergie Development* (turpmāk tekstā – "*Tenergie*"), no vienas puses, un *directeur régional des douanes de Marseille* (Marseļas Reģionālās muitas pārvaldes direktors), *direction interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse* (Provansas, Alpu, Azūra krasta un Korsikas Starpreģionālā muitas pārvalde) un *direction régionale des douanes de Marseille* (Marseļas Reģionālā muitas pārvalde; turpmāk tekstā kopā saukti – "Francijas muitas administrācija"), no otras puses, par *Tenergie* adresēto paziņojumu par antidempinga nodokļa un kompensācijas maksājumu par saules paneļu importu un laišanu brīvā apgrozībā Francijā.

Atbilstošās tiesību normas

3 Muitas kodeksa 116. pantā noteikts:

"1. Ievērojot šajā iedaļā ietvertos nosacījumus, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas atmaksā vai atbrīvo no tām jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) pārmaksātas ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas;

b) precēm ir trūkumi, vai preces neatbilst līguma nosacījumiem;

c) kompetentās iestādes pieļāvušas kļūdu;

d) taisnīguma dēļ.

[..]

3. Ja muitas dienesti uzskata, ka atmaksāšana vai atbrīvojums būtu jādod, pamatojoties uz 119. vai 120. pantu, attiecīgā dalībvalsts kādā no turpmāk minētajiem gadījumiem nosūta lietu [Eiropas] Komisijai lēmuma pieņemšanai:

a) ja muitas dienesti uzskata, ka īpašie apstākļi ir radušies, Komisijai nepildot saistības;

b) ja muitas dienesti uzskata, ka Komisija pieļāva kļūdu 119. panta nozīmē;

c) ja lietas apstākļi ir saistīti ar secinājumiem [Eiropas] Savienības izmeklēšanā, kas veikta saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu [(OV 1997, L 82, 1. lpp.),] vai saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem vai nolīgumiem, kurus Savienība noslēgusi ar valstīm vai valstu grupām un kuros ir paredzēta šāda Savienības veikta izmeklēšana;

d) ja summa, kas attiecīgajai personai varētu būt jāmaksā saistībā ar vienu vai vairākām importa vai eksporta darbībām, kļūdas vai īpašu apstākļu dēļ ir vienāda ar EUR 500 000 vai lielāka.

Neatkarīgi no pirmās daļas lietas nepārsūta šādos gadījumos:

a) ja Komisija jau ir pieņēmusi lēmumu par lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus;

b) ja Komisija jau izskata lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

4. Ievērojot noteikumus par lēmuma pieņemšanas kompetenci, ja muitas dienesti 121. panta 1. punktā norādītajos termiņos paši atklāj, ka saskaņā ar 117., 119. vai 120. pantu ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summa ir atmaksājama vai atlaižama, tie to atmaksā vai atbrīvo no tās pēc savas iniciatīvas.

[..]”

4 Atbilstoši šī kodeksa 119. pantam “Kompetentu iestāžu pieļauta kļūda”:

“1. Gadījumos, kas nav minēti 116. panta 1. punkta otrajā daļā un 117., 118. un 120. pantā, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās, ja kompetentu iestāžu pieļautas kļūdas dēļ summa, kas atbilst sākotnēji paziņotajam muitas parādam, ir bijusi zemāka par maksājamo summu, ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) parādnieks nevarēja normālos apstākļos šo kļūdu atklāt; un

b) parādnieks ir rīkojies labticīgi.

2. Ja nav izpildīti 117. panta 2. punktā minētie nosacījumi, nodokli atmaksā vai atlaiž, ja precēm nulles likme vai pazeminātā likme nav piemērota muitas dienestu kļūdas dēļ un muitas deklarācijā par laišanu brīvā apgrozībā bija iekļauti visi dati un tai pievienoti visi dokumenti, kas vajadzīgi pazeminātās likmes vai nulles likmes piemērošanai.

3. Ja preferenciālais režīms precēm ir piešķirts, pamatojoties uz administratīvas sadarbības sistēmu, kurā iesaistītas iestādes, kas atrodas valstī vai teritorijā ārpus Savienības muitas teritorijas, uzskata, ka tad, ja šādas iestādes ir izsniegušas sertifikātu un ir konstatēts, ka šis sertifikāts ir nepareizs, tā ir kļūda, ko nevarēja normālos apstākļos atklāt 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Tomēr nepareiza sertifikāta izsniegšanu neuzskata par kļūdu, ja šāda sertifikāta pamatā ir nepatiesi fakti, ko sniedzis eksportētājs, izņemot gadījumus, kad ir acīm redzams, ka izdevējiestādes apzinājās vai tām būtu bijis jāapzinās, ka preces neatbilst preferenciālā režīma piešķiršanas nosacījumiem.

Uzskata, ka parādnieks ir rīkojies labticīgi, ja tas var pierādīt, ka attiecīgo tirdzniecības darījumu laikā tas ar pienācīgu rūpību ir veicis visu iespējamo, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti visi preferenciālā režīma nosacījumi.

Parādnieks nevar atsaukties uz savu labticību, ja Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicējusi paziņojumu, norādot, ka ir pamats šaubām par to, vai priekšrocību saņēmēja valsts vai teritorija pareizi piemēro preferenciālo sistēmu."

5 Minētā kodeksa 120. pantā "Taisnīgums" paredzēts:

"1. Gadījumos, kas nav minēti 116. panta 1. punkta otrajā daļā un 117., 118. un 119. pantā, ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu atmaksā vai atbrīvo no tās taisnīguma dēļ, ja muitas parāds ir radies īpašos apstākļos, kuros parādniekam nevar piedēvēt ne krāpšanu, ne acīmredzamu nolaidību.

2. Panta 1. punktā minēto īpašo apstākļu esamību nosaka tad, kad no lietas apstākļiem ir skaidrs, ka parādnieks ir īpašā situācijā salīdzinājumā ar citiem uzņēmējiem, kas veic tādu pašu darījumdarbību, un ka gadījumā, ja šādu apstākļu nebūtu, parādnieks nebūtu nelabvēlīgākā situācijā ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summas iekasēšanas dēļ."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

6 Saskaņā ar Francijas tiesībām dibināta sabiedrība *Tenergie*, izmantojot dažādās valstīs reģistrētus piegādātājus, importē Francijā iekārtas saules elektrostaciju būvniecībai. No 2013. gada 18. decembra līdz 2014. gada 27. februārim tā importēja Francijā un pēc tam laida brīvā apgrozībā un nodeva patēriņam saules enerģijas paneļus, kas nosūtīti no Taivānas.

7 Pēc tam, kad 2014. gadā Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) veica starptautisku izmeklēšanu, lai pārbaudītu no Taivānas uz Eiropu importēto saules enerģijas paneļu muitas izcelsmi, Francijas muitas administrācija veica *Tenergie* importa pārbaudi.

8 2015. gada 15. oktobrī Francijas muitas administrācija nosūtīja *Tenergie* paziņojumu par izmeklēšanas rezultātiem, norādot uz Savienības muitas tiesiskā regulējuma pārkāpumiem, jo saules enerģijas paneļi, ko *Tenergie* importēja strīdīgajā laikposmā, bija no Ķīnas. 2015. gada 15. decembrī Francijas muitas administrācija izdeva paziņojumu par pārkāpumu saistībā ar nepatiesām izcelsmes deklarācijām par saules enerģijas paneļiem, kas importēti no 2013. gada 18. decembra līdz 2014. gada 27. februārim. 2016. gada 2. martā tā izdeva pirmo paziņojumu par *Tenergie* importētajiem Ķīnas izcelsmes saules enerģijas paneļiem piemērojamo antidempinga un kompensācijas maksājumu piedziņu (turpmāk tekstā – "strīdīgie antidempinga un kompensācijas maksājumi").

9 2019. gada 21. novembrī Francijas muitas administrācija atcēla pirmo paziņojumu par piedziņu, pamatojoties uz to, ka ir pārkāptas *Tenergie* tiesības tikt uzklausītai.

10 2019. gada 11. decembrī Francijas muitas administrācija nosūtīja *Tenergie* jaunu paziņojumu par izmeklēšanas rezultātiem. 2020. gada 26. augustā šī administrācija nosūtīja *Tenergie* paziņojumu par Savienības muitas tiesiskā regulējuma pārkāpumu, ar kuru tika atcelts un aizstāts paziņojums

par pārkāpumu, kas tai tika darīts zināms 2015. gada 15. decembrī. 2020. gada 16. septembrī minētā administrācija izdeva otru paziņojumu par strīdīgo antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu piedziņu 2 405 887 EUR apmērā.

11 Ar 2021. gada 12. aprīļa vēstuli *Tenergie* iesniedza Francijas muitas administrācijā pirmo pieteikumu par šo antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu atlaišanu, pamatojoties uz Muitas kodeksa 119. un 120. pantu.

12 2021. gada 4. maijā *Tenergie* cēla pirmo prasību *tribunal judiciaire de Marseille* (Marseļas pirmās instances tiesa, Francija), lūdzot atcelt otro paziņojumu par strīdīgo antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu piedziņu, taču šī prasība ar 2023. gada 9. maija spriedumu tika noraidīta. *Tenergie* par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību.

13 2021. gada 18. maijā *Tenergie* Francijas muitas administrācijā iesniedza otro pieteikumu par strīdīgo antidempinga un kompensācijas maksājumu atlaišanu.

14 Ar 2021. gada 16. septembra vēstuli Francijas muitas administrācija sniedza noraidošu atzinumu par otro pieteikumu par šo antidempinga un kompensācijas maksājumu atlaišanu, pamatojoties uz to, ka, pirmkārt, attiecīgajiem muitas dienestiem nevar tikt piedēvēta neviena kļūda Muitas kodeksa 119. panta izpratnē un, otrkārt, *Tenergie* situācija neizriet no īpašiem apstākļiem šī kodeksa 120. panta izpratnē.

15 Ar 2021. gada 19. oktobra vēstuli Francijas muitas administrācija sniedza noraidošu atzinumu par pirmo pieteikumu par strīdīgo antidempinga un kompensācijas maksājumu atlaišanu.

16 Ar 2021. gada 29. novembra vēstuli Francijas muitas administrācija galīgi noraidīja *Tenergie* iesniegtos pieteikumus par strīdīgo antidempinga un kompensācijas maksājumu atlaišanu.

17 2022. gada 25. februārī *Tenergie* cēla otru prasību *tribunal judiciaire de Marseille* (Marseļas pirmās instances tiesa), kas ir iesniedzējtiesa; ar šo prasību tā citastarp lūdz atcelt lēmumu, ar ko noraidīti tās pieteikumi par strīdīgo antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu atlaišanu, vai, ja tas netiek darīts, uzdot Francijas muitas administrācijai veikt jaunu attiecīgo lietas materiālu izmeklēšanu, nosūtot to izskatīšanai Komisijai.

18 *Tenergie* apgalvo, ka šajā gadījumā ievedmuitas nodokļa atlaišanas nosacījumi ir izpildīti. Pirmkārt, Komisijai esot bijis jābrīdina attiecīgās sabiedrības, ka pamatlietā aplūkoto saules enerģijas paneļu izcelsme ir Ķīnā. Turklāt Francijas muitas administrācijai, veicot vairākas pārbaudes un rodoties aizdomām par šo saules enerģijas paneļu izcelsmi, esot bijis jāpadziļina šīs pārbaudes un jāinformē par to *Tenergie*. To nedarīdama, šī iestāde esot pieļāvusi kļūdu Muitas kodeksa 119. panta izpratnē, turklāt *Tenergie* to nevarēja atklāt, jo tās rīcībā nav izmeklēšanas un kontroles līdzekļu, kas būtu salīdzināmi ar iestāžu rīcībā esošajiem.

19 Otrkārt, *Tenergie* apgalvo, ka tās situācija izriet no īpašiem apstākļiem Muitas kodeksa 120. panta izpratnē un ka tā nav vainojama nekādā apzinātā manipulācijā vai acīmredzamā nolaidībā, kuras mērķis būtu apiet strīdīgos antidempinga un kompensācijas maksājumus. Gluži pretēji, tā norāda, ka ir rīkojusies labā ticībā, pati veicot izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas. Šādos apstākļos *Tenergie* uzskata, ka Francijas muitas administrācijai bija jānosūta Komisijai tās pieteikuma par strīdīgo antidempinga un kompensācijas maksājumu atlaišanu lietas materiāli, jo

šīs iestādes veiktā pārbaude galvenokārt bija balstīta uz secinājumiem, kas izdarīti šī sprieduma 7. punktā minētajā *OLAF* izmeklēšanā, kura tika veikta, ievērojot Regulas Nr. 515/97 2. un 20. pantu.

20 Savukārt Francijas muitas administrācija apgalvo, ka tā nekad nav apstiprinājusi *Tenergie* teikto attiecībā uz pamatlietā aplūkoto saules enerģijas paneļu izcelsmi. Šī administrācija norāda, pirmkārt, ka līdz brīdim, kad *OLAF* paziņoja savas izmeklēšanas secinājumus, līdz 2014. gada novembra beigām, tās rīcībā nebija informācijas, kas tai ļautu atspēkot šo izcelsmi, un, otrkārt, ka Taivānas muitas iestāžu veiktajiem vērtējumiem nav nozīmes Savienības antidempinga politikas ietvaros. Turklāt tā uzskata, ka piegādātāja ļaunticība nav īpašs apstāklis, kas ir jāņem vērā, izvērtējot pieteikumu par antidempinga un kompensācijas maksājumu atlaišanu, bet gan ir komercdarbībai raksturīgs risks. Līdz ar to Francijas muitas administrācija uzskata, ka Muitas kodeksa 119. un 120. pantā paredzētie nosacījumi šajā gadījumā nebija izpildīti un tādējādi attiecīgie lietas materiāli nebija jānosūta Komisijai saskaņā ar šī kodeksa 116. pantu.

21 Iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietas risinājums ir atkarīgs no precizējumiem, ko Tiesa sniegs par Savienības tiesību interpretāciju.

22 Šajā sakarā tā atgādina: *Tenergie* visupirms uzskata, ka Francijas muitas iestādes nekad nav nedz izteikušas nekādas šaubas, nedz norādījušas uz kaut kādām nesakritībām attiecībā uz preču izcelsmi; tad vēl – tas, ka muitas iestādes ir pieņēmušas muitas deklarāciju ar kļūdainu attiecīgās preces tarifu klasifikāciju, lai gan attiecīgais importētājs tam bija iesniedzis visus nepieciešamos dokumentus, ir uzskatāms par kļūdu Muitas kodeksa 119. panta izpratnē; un visbeidzot – šī sabiedrība esot bijusi jābrīdina par riskiem, kas saistīti ar pamatlietā aplūkoto importu, kolīdz Francijas muitas administrācija un atbildīgās Eiropas iestādes uzsāka *OLAF* izmeklēšanu, ar precizējumu, ka no *OLAF* ziņojuma, kas saistīts ar šo izmeklēšanu, izriet, ka informāciju par daudzu Ķīnas izcelsmes saules enerģijas paneļu pārkraušanu Taivānā pēdējās minētās valsts muitas iestādes paziņoja *OLAF* jau 2014. gada 24. novembrī. Līdz ar to iesniedzējtiesa uzskata, ka *Tenergie* ir pamats jautāt, vai Francijas muitas administrācijai bija jānosūta Komisijai lietas materiāli par pieteikumu par strīdīgo antidempinga un kompensācijas maksājumu atlaišanu.

23 Šādos apstākļos *tribunal judiciaire de Marseille* (Marseļas pirmās instances tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai gadījumā, ja [..] sabiedrība atbilst Savienības Muitas kodeksa 119. un 120. pantā minētajiem nosacījumiem, kā tas ir šajā lietā, šī kodeksa 116. pants jāinterpretē tādējādi, ka ar to valsts kompetentajām iestādēm ir noteikts pienākums nosūtīt [..] Komisijai pieteikuma par atbrīvojumu no nodokļiem lietas materiālus?

2) Ja būtu jāatbild, ka šādā gadījumā šīm valsts iestādēm ir saistoša kompetence, vai tas, ka netiek izpildīts pienākums nosūtīt [..] Komisijai pieteikuma par atbrīvojumu no nodokļiem lietas materiālus, var izraisīt atbrīvojumu no piedzenamajiem nodokļiem un naudas sodiem?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu būtu noliedzoša, vai principu, ka dalībvalstij ir jāatlīdzina kaitējums, kas privātpersonām nodarīts [..] Savienības tiesību pārkāpuma dēļ, ja vien par to ir pilnībā vainojama dalībvalsts, var piemērot gadījumā, ja šī dalībvalsts ir nepareizi piemērojusi [..] Muitas kodeksa 116. pantu, ja tajā paredzētais pienākums nosūtīt pieteikuma par atbrīvojumu no nodokļiem lietas materiālus ir uzskatāms par tādu, kas piešķir tiesības privātpersonām, ja šis pārkāpums ir pietiekami būtisks un ja ir tieša cēloņsakarība starp šo pārkāpumu un cietušajam nodarīto kaitējumu?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

24 Komisija apgalvo, ka šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams pirmā jautājuma, no kura izriet abi pārējie iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi, hipotētiskā rakstura dēļ. Šī iestāde uzskata, ka pretēji tam, kas secināms no pirmā jautājuma, nevar uzskatīt, ka *Tenergie* situācija atbilst Muitas kodeksa 119. un 120. pantā paredzētajiem nosacījumiem, un līdz ar to tā nevar atsaukties uz šīm tiesību normām, lai pieprasītu strīdīgo antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu atlaišanu. Tā apgalvo, ka iesniedzējtiesa nav konstatējusi faktus, no kuriem izrietētu, ka šajā gadījumā *Tenergie* situācija atbilst minētajā 119. un 120. pantā ietvertajiem nosacījumiem. Gluži pretēji, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, kā arī no šī sprieduma 12. punktā minētā *tribunal judiciaire de Marseille* (Marseļas pirmās instances tiesa) 2023. gada 9. maija sprieduma izrietot, ka *Tenergie* situācija neatbilst šiem nosacījumiem. Tāpēc uzdotajiem jautājumiem par Muitas kodeksa 116. panta īstenošanas kārtību neesot nozīmes.

25 Tāpat Francijas un Itālijas valdības, formāli neatsaucoties uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamību, ir uzsvērušas, ka no šī lūguma neizriet, ka šajā gadījumā būtu izpildīti Muitas kodeksa 119. un 120. pantā paredzētie nosacījumi.

26 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi saistībā ar pašas noteikto tiesisko regulējumu un faktiskajiem apstākļiem un kuru pareizība Tiesai nav jāpārbauda, attiecas nozīmīguma prezumpcija. Tiesai ir iespējams atteikties lemt par valsts tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu vienīgi tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saiknes ar faktisko situāciju pamatlietā vai pamatlietas priekšmetu, vai arī gadījumos, kad izvirzītā problēma ir hipotētiska vai kad Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu noderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (spriedums, 2025. gada 1. augusts, *Alace* un *Canpelli*, C-758/24 un C-759/24, EU:C:2025:591, 38. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

27 Pastāvīgajā judikatūrā turklāt ir noteikts, ka ar LESD 267. pantu izveidotā procedūra ir Tiesas un valstu tiesu sadarbības instruments, ar ko Tiesa sniedz valstu tiesām norādes par Savienības tiesību interpretāciju, kuras tām vajadzīgas, lai izspriestu tajās izskatāmās lietas. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums nav konsultatīvu atzinumu sniegšana par vispārīgiem vai hipotētiskiem jautājumiem, bet gan vajadzība faktiski atrisināt strīdu (rīkojums, 2025. gada 24. marts, *Cajasur Banco*, C-443/24, EU:C:2025:253, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Kā izriet no LESD 267. panta formulējuma kā tāda, lūgtajam prejudiciālajam nolēmumam jābūt "vajadzīgam", lai iesniedzējtiesa varētu "sniegt spriedumu" lietā, kuru tā izskata. Tiesas uzdevums prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā ir palīdzēt iesniedzējtiesai atrisināt tajā izskatāmo konkrēto strīdu. Šādā tiesvedībā starp strīdu un Savienības tiesību normām, kuru interpretācija tiek lūgta, jāpastāv tādai saiknei, ka šī interpretācija ir objektīvi vajadzīga nolēmumam, kas iesniedzējtiesai ir jāpieņem (rīkojums, 2025. gada 2. maijs, *Klinka-Geo Trans*, C-501/24, EU:C:2025:348, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Šajā gadījumā no pirmā jautājuma, kas skar Muitas kodeksa 116. panta interpretāciju, formulējuma izriet, ka šis jautājums attiecas uz īpašu "hipotēzi", proti, gadījumu, kad sabiedrības situācija atbilst Muitas kodeksa 119. un 120. pantā paredzētajiem kritērijiem, lai saņemtu tās samaksātā ievedmuitas nodokļa atmaksu vai atlaišanu. Iesniedzējtiesa šajā ziņā precizē, ka tā tas ir *Tenergie* gadījumā.

30 Tomēr iesniedzējtiesa nav ne norādījusi, ne *a fortiori* pierādījusi, kādā veidā šajā gadījumā ir izpildīti Muitas kodeksa 119. un 120. pantā paredzētie nosacījumi. Ne no iesniedzējtiesas nolēmumā izklāstītajiem faktiem, ne no tā pamatojuma neizriet, ka šie nosacījumi būtu izpildīti. Kā norādījusi Francijas valdība, iesniedzējtiesa lūguma pamatojuma izklāstā tikai konstatē, ka *Tenergie* ieskatā tas, ka muitas iestādes pieņem muitas deklarāciju ar kļūdainu pamatlietā aplūkoto preču tarifu klasifikāciju, ir uzskatāms par kļūdu Muitas kodeksa 119. panta izpratnē.

31 Jānorāda arī, ka Komisija rakstveida apsvērumu pielikumā ir pievienojusi iesniedzējtiesas 2023. gada 9. maija spriedumu *Tenergie* uzsāktās tiesvedības ietvaros, ar kuru tiek lūgts atcelt Francijas muitas administrācijas 2020. gada 16. septembrī izdoto paziņojumu par strīdīgo antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu piedziņu. Šī tiesvedība būtībā attiecās uz tiem pašiem faktiem kā pamatlietā. No minētā sprieduma izriet, ka, pēc iesniedzējtiesas domām, *Tenergie* situācija neatbilda Muitas kodeksa 119. un 120. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

32 Šajā kontekstā ar 2024. gada 20. decembra informācijas pieprasījumu Tiesa aicināja iesniedzējtiesu norādīt, vai tā uzskata, ka *Tenergie* situācija atbilst Muitas kodeksa 119. un 120. pantā paredzētajiem nosacījumiem, un, ja tas tā ir, paskaidrot tā iemeslus.

33 2025. gada 3. februārī iesniedzējtiesa atbildēja, ka šajā stadijā tai nav iespējams apstiprināt vai atspēkot, vai *Tenergie* situācija atbilst šiem nosacījumiem, jo, gaidot atbildi uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, šī tiesa vēl nav lēmusi par tai iesniegtajiem lūgumiem.

34 Ņemot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka premisai, uz kuru balstīts pirmais prejudiciālais jautājums, proti, hipotēzei, ka *Tenergie* situācija "atbilst Savienības Muitas kodeksa 119. un 120. pantā minētajiem nosacījumiem", pamatojums nav rodams nedz iesniedzējtiesas lēmumā, ne – vispārīgāk – Tiesas rīcībā esošajos lietas materiālos.

35 Muitas kodeksa 116. panta 3. punkta – uz kuru, kā izriet no šī sprieduma 29. punkta, attiecas pirmais jautājums – piemērošana nozīmē, ka ir jābūt izpildītiem šī kodeksa 119. un 120. pantā minētajiem nosacījumiem. Līdz ar to, tā kā iesniedzējtiesa atzīst, ka nav pierādīts, ka minētajā 119. un 120. pantā paredzētie nosacījumi šajā gadījumā būtu izpildīti, šķiet, ka šis jautājums ir jāuzskata par hipotētisku šī sprieduma 26. un 27. punktā minētās judikatūras izpratnē.

36 Tāpēc, tā kā iesniedzējtiesas uzdotais otrais un trešais jautājums ir atkarīgs no atbildes uz pirmo jautājumu, šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu jāatzīst par nepieņemamu kopumā.

37 Tomēr jāprecizē, ka iesniedzējtiesai saglabājas iespēja iesniegt jaunu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, sniedzot Tiesai visu informāciju, kas tai ļautu pieņemt nolēmumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 11. septembris, *Călin*, C-676/17, EU:C:2019:700, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 No tā izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams.

Par tiesāšanās izdevumiem

39 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *tribunal judiciaire de Marseille* (Marseļas pirmās instances tiesa, Francija) iesniegusi ar 2024. gada 8. aprīļa lēmumu, ir nepieņemams.

[Paraksti]